

1. Fejezet – Léna

„Ez most halál komoly kislány? Semmi kifogás?”

Régi barátnőm, Zoé (nekem csak Zoé, vagy a szokásos ~~ribanc és~~ barátai ~~szeretetteljes~~ megszólítások egyike – ~~mint például a ribanc~~ –, de nekünk ez megengedett) ~~el volt halva~~ a tényen, hogy ~~barátnője~~ nemcsak hogy jónak ítélt meg egy első randit, de egyenesen ~~várja~~ ~~várom~~ a következőt!

– Jól ~~vagy van~~ már, azért ez nem olyan nagy dolog! – suhintottam rá az ágyamon ülve, miközben ~~ő~~ a szokásos módon a gardrób ~~omba kiaggatott ruhákat falamra~~ nézegette, hogy ~~újra és újra lecseszessen lecseszehessen~~, ha ismét ~~egy új~~ darabot pillant meg. –

– Nem úgy volt, hogy ~~Te-te~~ leszoktál a shoppingolásról?

– De. És?

– Ezt a blézert múlt héten még nem láttam.

– Bekaphatod! Akciós volt.

– És a hozzá való nadrág is, ugye? Tök egy időben? És ~~Te-te~~ pont ott voltál.

– Akkor nyeld is le, amit kapsz!

– Én is szeretlek. – Ezúttal Zoé legyintett ~~Rámram~~, elengedte a ruháimat, és lehuppant mellém, megragadva az ablakpárkányon hagyott boros ~~poharat~~. – Szóval mivel érte el az álompali, hogy ~~Te-te~~, aki évek óta az egyrandis aggszűz élet képviselője és szószólója vagy, most hirtelen folytatást akarsz?

– Azért aggszűz nem vagyok!

– Tényleg? ~~És m~~Mikor dugtál utoljára? Maszti nem számít!

– Januárban.

Zoé nagyot horkantott. Utálom, hogy így ismer.

– Na persze. ~~És melyik évben?~~

– ~~Jogos~~. Pedig én vagyok az ügyvéd, erre egy ~~hülye pénzügyes~~ ~~liba~~ sarokba szorít! A szavakkal nyérés az én asztalom!

– Igen. Én meg mások pénzből élek! Azt se némaságra adják, ribi!

Zoé egy ~~Budapest belvárosi~~ bankfiók vezetője volt ~~Budapest belvárosában, valójában de~~ korábban egy cégnél dolgoztunk, így ismerkedtünk össze. Én épp padlón voltam a ~~szokásos~~ semmit-mondó életem és egy még semmit-mondóbb pasi miatt, ő meg leült ~~elém-mellém~~ a nagy szájával, ~~a~~ harsány stílusával. ~~(bár én sem vagyok egy esendes típus)~~ ~~nos~~Nos, valósággal utáltam az első hetekben. ~~Főleg, mert Zoé csak pár centivel alacsonyabb~~ ~~Egyéként is kisebbségi komplexussal küzdöttem: alig volt alacsonyabb~~ az én 175 ~~em-emhezcentimhez~~ képest, azonban

formázott: Behúzás: Bal: 0,5 cm, Nincs felsorolás vagy számozás

[KP1] megjegyzést írt: A párbeszéd helyes központozását a végén részletezem, itt most csak javítom (és nem is változáskövetéssel, hogy a rengeteg javítás ne vigye el a fókuszot).

[KP2] megjegyzést írt: Megszólítások elő ki kell tenni a vesszőt.

[KP3] megjegyzést írt: Helyes kezdőmondat. Jól rámutat a karakter jellemére.

[KP4] megjegyzést írt: A szenvedő szerkezetet használni nem a legszebb, mert valljuk be: ronda, hogy a macska fel van mászva a fára. :) Egyébként is, azt hogy „el volt halva” jobb lenne megmutatni, hogy miből gondolja Léna. Például. Zoénak tántva maradt a szája a döbbenettől? Elkerekedett a szeme?

[KP5] megjegyzést írt: Ó, egy boltkóros. :) Nagyon jól elbújtatott információ a karakterről, és az is plusz pont, hogy nem a tökéletes karakter megalkotása a cél.

[KP6] megjegyzést írt: :) Imádnivaló a két csaj dinamikája.

[KP7] megjegyzést írt: Igazából itt ez az információ háromszor is szerepel, amire semmi szükség, hogy ennyiszor el legyen ismételve.

az ő teste olyan, mint egy párdúcé. Nem ismerte ismeri a harancsbőr szót, de tett is érte, hogy ez ne is forduljon elő. Az arca makulátlan, mandula alakú szeméi tökéletes kontrasztot adtak előkelő vonalú pofijának, folyton barna volt a maga természetességében barna színe teljesen természetes, és a hab a tortán: szőke, vállig érő haja pedig, mint hab a tortán, nyílegyenes, kivétel nélkül minden alkalommal. Mégsem volt soha elégedett magával. Nem láttam még ennyire maximalista nőt az életben, pedig én se vagyok kutya ezen a téren!

Pár napos átutalatos együtt töltött nap utána a munkahelyen azon kaptam magam, hogy már munka közben és az után is érzékelni egymásnak a marhaságainkat, saját nyelvünk lett, és kölcsönösen kihúztuk egymást a szarból, legyen az pasi vagy munkaügy. Még sosem fogadtam valakit ennyire gyorsan a bizalmamba, és ezzel ő is így volt. Végignéztem, ahogy elvált, majd beleszeretett egy közös kollégánkba, akivel legalább olyan bizalmi viszonyt ápolok azóta, mint Zoével – a csajos dolgokat leszámítva. Aztán ő és én is leléptünk a cégtől, de míg ő Zoé gyakorlatilag havonta lépkedett a különböző váltogatta a munkahelyeken munkahelyeit, ahol kivétel nélkül mindenki imádta, én szép lassan kapaszkodtam fel a ranglétrán a 7. kerületi Varga és Varga Ügyvédi Iroda Irodában szokásos ranglétráján, míg végül 3 hónapja, immáron szakvizsgázott jogásként – kinevezzenek kineveztek ügyvédnek, habár Bár nem hivatalosan már hónapok óta vittem egyedül is az ügyeket, ráadásul saját ügyfeleim is akadtak. Eközben Zoé 3 hónap alatt elérte, hogy egy budai bankfiók inkább felajánlott neki egy lakhelyéhez közelebbi fiók vezetését magasabb fizúval és kedvezőbb juttatási csomaggal, csak ne hagyja ott őket. Hiába, Zoének minden bejött, ezért is szerettem meghallgatni a tanácsait, bár ezzel ő is így volt velem kapcsolatban.

– Jó, igazad van!

– Tudom. Szóval mi volt? Mindent mesélj el, de részletesen, mert Tőled tőled ilyen ritkán hallok.

Beleittam a saját boros poharamba, nagyot kortyolva Nagyot kortyoltam a boromból, mert tudtam, hogy ez hosszú lesz, és még magam sem hittem el, hogy mindez velem velem történik.

– Nos, Mama a főnököm behívatott azzal, hogy egy elég befolyásos építőipari cég fiatal csapattal rendelkező jogászt keres egy új társasház alapító okiratának elkészítéséhez, és mivel Ernő épp nyaral, és én amúgy is imádom az ilyen melókat, Rám rám gondolt, hogy egyeztessek az egyik mérnökükkel.

– És ő volt... a... hogy is hívják?

– Roland. Karsay Roland. Bejött az irodába, késett vagy fél órát, nagyon dühös voltam megéhes, de mikor a titkárnő bekísérte és megláttam, elszállt minden haragom.

– Annyira jó pasi?

[KP8] megjegyzést írt: Jó! Azt sugallja a szöveg, hogy Léna nagyon is jól ismeri a szót, így gyanítható, hogy némi túlsúllyal küzd. Egyrészt jól elhelyezett információ, másrészt egy újabb plusz pont, amiért a karakter megalkotásánál egyáltalán nem a tökéletesség volt a cél.

[KP9] megjegyzést írt: Azért vettem ki innen, mert a szöveg azt sugallta, hogy a haja ül úgy a fején, mint hab a tortán, ez viszont ellentmondásban van a nyílegyenes leomló hajzuhataggal.

[KP10] megjegyzést írt: Lehet célszerűbb lenne – az egyértelműség kedvéért – valami olyasmit írni, hogy „minden különösebb erőfeszítés nélkül”.

[KP11] megjegyzést írt: Igazából az ügyvédbojtár/ügyvédjelölt is teljes értékű jogász, aki elvégezte a jogi egyetemet, csak náluk ugye utána jön a szakosodás. Azok, akik ügyvédek szeretnének lenni, 3 év szakmai gyakorlatot kell letölteniük egy ügyvéd mellett vagy egy ügyvédi irodában, és utána teszik le a szakvizsgát. Jogi munkakörben, jogi feladatokat kell ellátnia, ahol már vannak saját ügyeik, saját ügyfeleik, úgyhogy így pontatlan a mondat.

[KP12] megjegyzést írt: Itt van egy nagyobb lélegzetvételű információs blokk, ami az eddigi könnyed párbeszédet megtöri. Az ilyen infoblokkokat érdemes kerülni, a lényegi információkat inkább feldarabolni, és szétszórni, hogy a cselekmény ne akadjon meg. Itt például teljesen ki lehet zökkenni abból, hogy miről is folyt a diskurzus.

[KP13] megjegyzést írt: Kissé pontatlannak érzem: nem olyasmit akartál, hogy egy fiatal jogászt? Bár amúgy felvetődik a kérdés: miért ragaszkodott ahhoz az ügyfél, hogy fiatal legyen a jogász?

[KP14] megjegyzést írt: Izgalmas, feltételezhető, hogy ő lesz a love interest, bár akkor kár, hogy nem jelenetben ismerjük meg a pasit, akkor első kézből átélhetné az olvasó is Léna indulatait, érzéseit. Érdemes lenne elgondolkozni rajta, hogy ez legyen a regény nyitása.

– Viccelsz? Magas.

– Ó, az a **Fe-te** radarodnál máris nedvesedést okoz!

– Jaja, és ő tényleg magas, legalább 190 **emcenti**, ráadásul jól öltözött, **márkás** öltöny, drága cipő, **eszméletlenül finom** parfüm. **Aztán**, lekapta a napszemüveget, és azon a bűgő, mély hangján **köszönt és** elnézést kért.

– És az örült jó testen kívül milyen **ő maga**? Az arca, mondjuk egy hollywood-i sztárhoz képest?

– Nem kérdés, ő a **barna** Thor.

– Hm, Chris Hemsworth? És ilyenek mászkálnak szabadon ebben a városban? **Mondtad** neki, hogy ha ráér pár évre, lenne bepótolnivalód vízszintesben, amihez partner kellene?

– Hülye. **Bár tény, hogy az apróA** borostája alig volt észrevehető, de ettől még szexisebbnek tűnt, ráadásul beszéd közben észrevettem, hogy az álla alatt van egy vastagabb heg, olyan 1 **emcenti** hosszú, **oda-ott** nem is nő szőr.

– **Azért Nyugtass meg, hogy** néha meg is szólaltál, **nyugtass meg!**

– **Megnyugtatlak. Szóval Persze**, azért próbáltam tartani magam a szigorú időbeosztású ügyvédnöki imidzséhez, leültem, kávéval kínáltam, átbeszéltük az elképzeléseit, lemásoltattam a szükséges iratokat, tényleg baromi értelmes hapsi, **Aztán...**

– Aztán?

– Aztán egyszer csak észre vettem, hogy elidőzik a dekoltázsomon egy pillanatra, miközben az ügyintézési határidőket magyaráztam.

– Nocsak--nocsak, csúnya fiú!

– Nagyon durva, addig eszembe sem jutott, hogy bejöhettek neki, **főleg**, amikor megláttam a személyi igazolványát.

– Mert?

– Csak 26 éves. **Lesz Vagyis lesz** majd egy hónap múlva.

– És?

– Jaj kérlek, **6 év azért nagy korkülönbség**, ráadásul ő gyönyörű, én meg... **– közben** **s** Színpadiasan végigmutattam **súlyfelesleges, narancsbőrös, 32 és fél éves testemen** **magamon;** **amivel soha, de soha nem voltam elégedett**.

– Hülye vagy? A dudáidat bámulta, és hidd el, abban a pillanatban le se szarta a narancsbőrödöt!

– Ah, **de** onnantól elvesztem. Valahogy **összeszedtem magam és** elkezdtünk **a** magán-életről beszélgetni, flörtölni, majd azt vettem észre, hogy a száját bámulom, **miközben**, **És** meghívott ebédelni!;

[KP15] megjegyzést írt: A megszólításokat nem kell nagy betűvel. Csak akkor kell így kiemelni (bár akkor is inkább dőlttel érdemes szedni), ha hangsúlyt akarunk adni neki.

[KP16] megjegyzést írt: Például ez itt egy nagyon frappáns információátadás arról, hogy a karakternek számít a magasság, ez már sugallja azt is, hogy ő nyilván magasabb az átlagnál. (Csak azért említem meg, ha a fenti információs blokk feldarabolásra kerül, akkor a magasságra itt egy jó horgot látunk – és nem is feltétlenül fontos azonnal megadni a pontos magasságot, a horgok akkor működnek igazán, ha kicsit tartogatják a választ. Felkeltik a kíváncsiságot.

[KP17] megjegyzést írt: Thor barna bőrrrel, vagy barna hajjal? :D

[KP18] megjegyzést írt: Zoé nagyon mókás karakter. XD

[KP19] megjegyzést írt: Az információadagolás kapcsán: ez is itt jó információ a nézőpontkarakter korára.

[KP20] megjegyzést írt: Információsímélés, hiszen ezeket mostanra az olvasó is megtudta, nem kell túlmagyarázni.

– És elmentetek?
– El. Egy hangulatos kis étterembe vitt, isteni szerencse, hogy ma végül magas sarkút húztam, így legalább kerekesebbnek tűnt a popóm.

– Te szinte sose hordasz laposat.
– De most láttam egy tök jó Tamarist, és képzel-
– Pont akciós volt, vagy az utolsó páras le volt értékelve, vagy mindkettő-~~tudom~~. Te beteg vagy. Aztán mi volt?

– Végülis nem volt hivatalos randi, tudod, hogy azt utálok, de olyan fesztelenül elbeszélgettünk, hogy egy óra késéssel értem vissza az irodába, de elhessegettem a főnöki felhőket azzal, hogy leszerződnek velünk hosszabb távra is.

– És miben maradtatok?
– Hát, visszavitt az irodába, én akkor már olyan puff voltam, hogy legszívesebben ott helyben végig smaciztam volna a nyakát, mert annyira imádtam az illatát, készséggel kisegíttem a kocsijából, megbeszéljük, hogy a továbbiakat megbeszélhetnénk valami kevésbé hivatalos helyen, mondjuk egyikőnk lakásán-~~;~~ Aztán odahajolt, és megcsókolta a nyakamat.

– Húúúú, ez igen. Thor nem vesztegeti az időt.
– Ja, elvesztem.
– Nem baj, végre egy jó pasi, nem pocakos, nem szemét, dögös, fiatal és Féged-téged akar.

De ami a legjobb, hogy Te-te is akarod őt! Ez király! És képzel, ha még a porölyét is előkapja!

Újra a boromba kortyoltam, de inkább megszokásból, lassan emésztgetve Zoé sorain-;

És valóban, már elmúlt este 9 óra, de ma először gondoltam azt át, hogy milyen rég történt velem-velem ilyesmi. Komoly párkapcsolatom évek óta -, illetve egészen pontosan lassan öt éve - nem volt, amikor is beleszerettem egy évfolyamtársam elcseszett exférjébe, amikor már a csaj egyikőnknek sem volt az élete része. Egy összetört szívű, megcsalt, magas, pocakos, harsány srác volt, akivel az élet egy hónapon belül kétszer is összehozott, teljesen véletlenül. Már az esküvőjükön is azt mondtam róla, hogy az a pasi, aki azonnal szimpatikus, kedves, jó humorú, akit akkor is észreveszel, ha ezer másik boxer-modell áll mellette bokszeralsóban, mert kisugárzása voltvan. Nagyon gyorsan beleszerettem, bár sokáig agyaltam, hogy közel engedhetem-e magamhoz, hiszen én komoly kapcsolatot kerestem, ő meg egy nagyon hosszú után simán úszkálhatott volna az egyéjszakás kalandok medencéjében. Azonban ő nem így gondolkodott. Baromi gyorsan összeszoktunk, éjjel-nappal együtt voltunk, rengeteget beszélgettünk meg szexeltünk, együtt nézelődtünk neki saját lakás után, megterveztük, hogyan nézzen ki belülről, bemutattuk egymásnak a szüleinket, szóval nagy rózsaszín köd a kőbön. És hogy mi romolhatott el? Nos, ezt máig nem tudom, de egyszerűen megváltozott, mindezt pár

[KP21] megjegyzést írt: Hiányoznak Zoé reakciói (például, hogy mohón előrehajol), illetve hiányoznak Léna zsigeri reakciói, ahogy feleleveníti a részleteket, például, hogy bizseregni kezd a két combja között, kimelegszik az emléktől, a szíve száguldani kezd. A zsigeri reakciók olyan önkéntelen testi reakciók, amik a karakterben lezajlanak, ezek egyrészt a narratív távolságot olyan közel hozzák, hogy az olvasó a karakter bőre alá bújjik, másrésztől ha love interestről van szó, romantikus zsánernél szinte elengedhetetlenek. A narráció hiánya miatt a párbeszéd eléggé érzelemmentes.

[KP22] megjegyzést írt: Ha nem tudja befejezni a mondatot, akkor a hármas ponttal lehet érzékeltetni. (a hármas pont nem azonos a három ponttal!)

[KP23] megjegyzést írt: Zoé engem megvett. :D

[KP24] megjegyzést írt: Egy ilyen beszélés után minimum az lenne, hogy a karakter a bugyijáig elpirul. :) Csak ismételni tudom: eléggé hiányoznak a zsigeri reakciók.

[KP25] megjegyzést írt: Jó horog, remélhetőleg a srác fog még bonyodalmat okozni.

[KP26] megjegyzést írt: Az amikor is – amikor szóismétlés zavaró.

[KP27] megjegyzést írt: Már mint a pasas változott meg? Nem egyértelmű. Vagy a helyzet? Léna érzései? Ha a pasi, és tényleg lesz jelentősége, akkor a nevét is meg lehetne osztani.

hónap után ~~(azóta se akadt hosszabb), majd -~~ Egy meleg augusztusi délutánon, miután elmosogattam a lakásában, Dénes közölte, hogy bennem nincs meg az a plusz, ami neki kell, majd összepakoltam a cuccaimat, és hazavitt. Emlékszem, még kértem is, mielőtt elhajtott, hogy ne tűnjön el, őszintén azt hittem, hogy csak idő kell neki vagy megijedt, hiszen minden olyan gyorsan történt, egy héttel azelőtt még az összeköltözést emlegette. Én marha! Persze, két hét múlva már új lánnyal mutatkozott, ~~g~~ Gondolom már mellettem is megvolt, vagy legalábbis ki lehetett nézve, neki nem voltak egyszerű, szegény emberek a szülei, szexuálisan tapasztaltabb volt, közös üzlet, gyors eljegyzés, majd házasság. Abba a házba költöztek be, aminek a belső átalakítását még az én ágyamban, együtt találtuk ki. Azóta sem láttam Dénest. Párszor távolról. Tudtam, hogy tovább hizott (bár ez engem sosem zavart, amíg engem kívánt, és bírta azt a bizonyos iramot), meg egyre több ~~a~~ pénze ~~és a~~, hatalma lett. ~~m~~ Meg hogy a kapcsolatuk egyszerűen fantasztikus, de Isten legalább annyiban segített, hogy nem hozta egyikőjüket sem a közelembe.

Tovább tartott a kapcsolat kiheverése, mint maga a teljes kapcsolat. Bár addig számos pasiba voltam platóian szerelmes, a szívemet igazán ő törte össze először, és tényleg azt hittem, hogy fizikailag beledöglök az érzésbe. Aztán jött más és más, és én ~~belekezdtem-nekiálltam újra felépíteni~~ az életem ~~újra építésébe~~, új tervek bejöttek, de igazán komolyan nem nagyon fogott meg pali Roland érkezéséig. És ezt most, így a nap végén – elismerem – nagyon jól esett elismernem.

– Na igen, végre egy olyan pasi, aki engem is érdekel! – ~~és~~ És ezúttal komolyan is gondoltam.

H

Nagyon jó, hogy már maga a cím és a regény kezdése elhelyezi az olvasót az adott zsánerben, ráadásul jó horgokat kapunk a love interest kapcsán és utalás van a lehetséges konfliktus forrására is (Dénes).

Nem csak Léna, mint nézőpontkarakter, de a barátnője, Zoé is egy rendkívül szórakoztató karakter.

Külön jó, hogy Léna közel sem egy tökéletes személy, nem csak a külsejével vannak problémái (túlsúly), hanem kényszeres vásárlásimániája is van. Mindkét dolog szépen illeszkedik a személyiségéhez, és nagyon jó alapot szolgáltat nem magának a karakternek, de a regényben kibontakozó problémáknak is.

Amin érdemes lenne elgondolkodni: A szöveg azt sugallja, hogy az érzelmi ív Lénára és a 6 évvel fiatalabb, rendkívül dögös ügyfelére fog épülni. Ez egyrészt egy újabb jó konfliktusalap, hisz nem minden munkahely tolerálja, ha a dolgozók az ügyfelekkel kezdenek viszonyba,

[KP28] megjegyzést írt: Újabb jó horog, egyre biztosabbra vehető, hogy igen, Dénes még fel fog bukkanni, és igen, fog még bonyodalmat okozni. :)

Ami viszont kevésbé jó, hogy ez a rész itt megint egy információs blokk, ami miatt áll a cselekmény.

[KP29] megjegyzést írt: A rövid mondat hangsúlyt ad, és ez itt lényeges, ezért teszem külön.

[KP30] megjegyzést írt: Mivel a dialógusba megint beékelődött egy információs blokk, így megint könnyű elveszíteni a fonalat.

másrészt furcsa volt, hogy pont a kettőjük találkozása nem lett cselekményszinten bemutatva, csak Léna beszámolójából ismerjük meg.

Amire ezen túl érdemes lesz odafigyelni:

Stilisztika:

Irodalmi szöveg formázásakor érdemes már rögtön a legelején beállítani a beállítások között (Formázás/Elrendezés → Bekezdések vagy pedig a vonalzón), hogy a bekezdések első sora egy kicsivel beljebb kezdődjön.

A bekezdések közé nem érdemes sortávolságot tenni, mert akkor az író könnyen beleesik abba a hibába, hogy „szemre ír”, azaz nem ott fog új bekezdést kezdeni, ahol a logika megkívánná, hanem tudat alatt is törekedni fog az azonos nagyságú bekezdésekre.

Párbeszédék központozása:

A regények elmaradhatatlan eleme a dialógus, ezért különösen fontos, hogy a párbeszédék központozása helyesen történjen.

Bár az angol szövegek előszeretettel használják idézőjelet a dialógus nyitására, zárására, a magyar irodalmi szöveg ettől eltérően gondolatjelet használ, ami nem összetévesztendő a kötőjellel.

A kötőjel (-) egy sima mínusz jel, a gondolatjel (–) viszont ettől hosszabb. Ezt vagy az Alt+0150 billentyűk lenyomásával lehet előhozni vagy a Ctrl és a numerikus billentyűzet a mínusz jel együttes lenyomásával.

Mivel egy regény megírása során sokkal gyakrabban használatos a gondolatjel, mint a kötőjel, célszerű automatikus javításra beállítani, mert lényegesen egyszerűbb egy billentyűzetet lenyomni, mint kettőt, hármat egyszerre, a felsorolással központozás, illetve a tabulátorral történő behúzást pedig mindenképpen felejtjük el!

Párbeszédék esetében a gondolatjel előtt és után is mindig szóköz áll.

1. A dialógusokban megfigyelhető, hogy vannak esetek, amikor egy-egy mondat után, ami elhangzik a karakter szájából, a gondolatjel előtt nincsen írásjel, és a gondolatjel után kisbetűvel folytatódik a szöveg.

Pl.: – A labda az enyém – mondta Kati.

Ebben az esetben a közlés és az utána következő narrációs megjegyzés egy mondatba tartozik.

Tipikusan így kell használni, amikor a közlés után “mondta”, “közölte”, “kiáltotta”, “suttogta”, “jegyezte meg”... stb. szavak állnak, de ide tartozik, ha a megszólalást kísérő mozdulatot jegyzi a szöveg: “bólintott”, “nevetett”, “mosolygott”, “intett”... stb.

Pl.: – A labda az enyém – bólintott Kati.

Ezeknél a példáknál a közlés utáni szövegrész önmagában, ezzel a szórenddel nem is állná meg a helyét.

A kérdőjelet, felkiáltójelet, hármaspontot viszont kiírjuk még ezeknél az eseteknél is:

Pl.: – A tiéd a labda? – kérdezte Peti.

– A labda az enyém! – kiáltott rá Kati.

2. Megfigyelhető olyan párbeszéd is, amikor a közlés után ki van téve a mondatvégi írásjel, és a gondolatjel után nagy betűvel folytatódik a szöveg.

Pl.: – A labda az enyém. – Kati elutasítóan csipőre vágta a kezét.

Ha külön vennénk a közlést és a narrációs megjegyzést, látható, hogy mind a két mondat önmagában is teljes, egymás nélkül is tökéletesen értelmesek. Ez azért van így, mert valóban két külön mondatról van szó.

Ebben az esetben a közlés végére is kitesszük a pontot, mint mondatvégi írásjelet, és aztán nagy kezdőbetűvel indítjuk a narrációt, mint teljesen új mondatot.

3. Olyan eset is elképzelhető, amikor a narráció nem a mondat és a közlés legvégére kerül, hanem kis közbevetésként a közlésbe ékelődik.

Pl.: – A labda az enyém – mondta Kati –, és nem adom oda!

Látható, hogy a “mondta Kati” közbevetés után nincs pont vagy bármilyen más mondatvégi írásjel, hanem ide is egy gondolatjel kerül, ami után vessző áll, és úgy folytatódik az, amit Kati mond.

Információ adagolás:

Az információadagolás erősen ingadozik a regényben.

Egyrészt megfigyelhető, hogy vannak jól elhelyezett horgok a szövegben, és jól elbújtatott információk, ugyanakkor többször is előfordult, hogy a dialógust nagyobb lélegzetvételű információs blokk szakította meg.

(A horog egy figyelemfelkeltő dolog a szövegben, ami kapcsolódhat a cselekményhez, a világhoz, a karakterhez... stb., és aminek később jelentősége lesz. A horog mindig felkelti az olvasó kíváncsiságát, és ez a kíváncsiság segít fenntartani a figyelmet.)

Az információs blokkok ezzel szemben megakasztják az olvasást, és utána nehéz újra ugyanott felvenni a fonalat, hogy meglegyen az olvasásnak az a gördülékenység, amit a szövegtől várunk.

A lényegi információkat érdemes apránként elhelyezni a szövegben, mindig csak egy kicsit, aminek épp jelentősége van, így könnyen elkerülhető a fél-egy oldalas információs blokk kialakulása, és hogy amikor a szöveg visszakanyarodik a dialógushoz, akkor az olvasó ott áll, vakarja a fejét, hogy oké, de hol is hagytuk abba?

(Páros szerv:

Apró megjegyzés, de a páros szerveket (mint például a szem, kéz, láb) általában egyes számban használjuk. :))

Leírások:

A leírások kapcsán a szöveg erősen a vizualításra hagyatkozik, ami önmagában nem baj, de érdemes odafigyelni, hogy a többi érzékszerv is megjelenjen. A romantikus zsánereknél például elég közkedvelt, ha a love interest kapcsán megjelennek a különféle illatok, ezek sokkal erősebb képek képesek a női olvasókban előhívni, mint a vizuális elemek.

Amit viszont a leírások kapcsán kiemelnék, azok a zsigeri érzetek, mert ezek eléggé hiányoztak a szövegből.

A zsigeri érzetek azok a testben lejátszódó folyamatok, amik akaratlagosak. Ilyen például, hogy a karakter szívverése felgyorsul, megugrik a pulzusa, remegni kezd a gyomra... stb.

Ezek egyrészt egy nagyon közeli narrációt hívnak be, hiszen az olvasót bele helyezik a karakterbe (az E/1 narráció ilyen téren szerencsés választás, mert ez is vonzza magával a szűk narrációs távolságot, ami a romantikus zsánernél különösen fontos, de a zsigeri érzetekkel lehet elérni azt, hogy az olvasó úgy érezze, tényleg együtt izgul, él és lélegzik a karakterrel.)

Különösen fontos a zsigeri érzetek használata a love interest kapcsán, mert (visszakanyarodva például az illatokhoz): egy random pasi is lehet jó illatú, de a love interestnél zsigeri reakciót hív elő.

Összességében jó a regény felütése, rögtön elhelyez a zsánerben, a karakterek életszerűek, szórakoztatóak, könnyű velük azonosulni, külön izgalmassá teszi Lénát, mint nézőpontkaraktert, hogy közel sem egy tökéletes karakter, már az elején nagyon jó horgok vannak a szövegben a lehetséges konfliktus(ok) kapcsán, viszont a narráció az E/1 mesélés ellenére sem enged testközelbe, az információadagolás pedig csúszkál, érdemes ezek mentén átdolgozni a regényt, aminek a megírása egyébiránt nem kis munka, és hatalmas gratuláció érte. A javításhoz sok sikert kívánunk! Meg persze a jövőbeni regények megírásához is, és nagyon szurkolunk, hogy hamar viszontláthatjuk valamelyik írást könyv formátumban is. :)

K. Patrícia